

[Poul Hansen (Kalundborg).]

dette udvalgsarbejde, er meget tilfredse med samarbejdet med administrationens folk, og at vi har fået stor respekt for embedsmændenes dygtighed i arbejdet med de ganske komplicerede tekniske problemer, der indeholdes i denne afgiftslovgivning. Netop på grund af, at disse tekniske problemer findes, er det, i hvert fald såvidt jeg kan se, ikke muligt at forme en lovgivning om chokolade- og sukkervareafgift mere enkelt, end det er sket her, selvom jeg godt kan indrømme, at teksten ikke er så umiddelbart let tilgængelig, som vi vel alle kunne ønske.

Det tjener ikke noget formål her at gennemgå de enkelte paragraffer, hvad der tilsigtes med lovforslaget, og hvorved det adskiller sig fra den gældende lovgivning; det er der jo redegjort for dels i ministerens fremsættelse, dels i forslagets bemærkninger, så jeg skal kun fremsætte enkelte betragtninger.

Det har ikke været lovforslagets formål at ændre det samlede beløb, hvormed denne afgift indgår i statskassen, i hvert fald ikke på nogen som helst væsentlig måde. Der har jo tidligere her i det høje ting været fremsat ønske om en generel nedsættelse af chokolade- og sukkervareafgiften, og man må jo også erkende, at det er en høj afgift, vi har i øjeblikket, men i den nuværende økonomiske situation, da det jo er ønskeligt at øge statsregnskabet's overskud, og hvor udsigterne til en sådan forøgelse ikke er altfor lyse, må vi i hvert fald fra socialdemokratisk side anse en mærkbar generel nedsættelse af denne afgift for utilrådelig. Men selvom der altså ikke er tale om en sådan generel nedsættelse af afgiften, tror jeg, man må have lov at bedømme lovforslaget sådan, at det sammenlignet med den nuværende tilstand indeholder væsentlige fordele, og det gælder for såvel administrationen som det pågældende erhverv og forbrugerne. Der sker en administrativ lettelse og forenkling, og det er til fordel både for statens administration og for erhvervet. I denne forbindelse kan der vel først og fremmest peges på, at man går bort fra afgiftsberigtigelse ved hjælp af stempelmærker og går over til en ny og meget enklere ordning, hvilket jeg tror ikke mindst erhvervet vil værdsætte højt. Jeg må tilstå, at fra det øjeblik, jeg blev klar over, hvordan man i øjeblikket berigtiger denne afgift, har det også forekom-

met mig at være en noget mærkelig form, dette, at man sådan skulle sidde og klistre stempelmærker på samtlige fakturaer på disse varer.

Jeg skal ikke nævne de øvrige tekniske ændringer — det drejer sig jo om ændringer, som erfaringen har vist er ønskelige. Det ligger vel nok sådan, at der ikke indenfor alle erhvervets kredse er lige stor tilfredshed med alle disse ændringer; men jeg tror, at man ved lovforslagets udformning er nået så nær det retfærdige og hensigtsmæssige, som det er menneskelig muligt.

Den vigtigste ændring — i hvert fald den, som vender ud imod forbrugerne — er omlægningen fra en ren værdiafgift til en kombineret værdi- og vægtafgift. Hidtil har chokolade- og sukkervareafgiften været beregnet som 55 pct. af den beskattede engrospris, svarende til ca. 122 pct. af den ubeskattede engrospris. Nu bliver værdiafgiften 40 pct., svarende til $66\frac{2}{3}$ pct. af den ubeskattede pris, og hertil lægges så en vægtafgift på 2 kr. pr. kg. Da chokolade- og sukkervarebranchens varer er af meget forskellig værdi pr. kg., vil denne omlægning af afgiften få en vis prisudlignende virkning. På grundlag af et regnestykke, hvis nøjagtighed jeg dog beder om at man ikke tager altfor tungt på, mener jeg at kunne sige, at omlægningen, alt andet lige, må betyde bl. a. følgende: at de almindeligst forekommende stykpakninger af ren chokolade må kunne blive 15—17 pct. billigere — så at altså et stykke chokolade, som man giver 1 kr. 50 øre for i dag, må kunne komme ned på 1 kr. 25 øre — at videre lakridsvarer, fyldte bolsjer og forskellige former for fyldt chokolade vil komme til at ligge i nogenlunde samme prisniveau som nu, medens der så til gengæld bliver tale om en forhøjelse af prisen på de billige bolsjer, formentlig på 10—12 øre pr. 100 g.

Motiveringen for denne omlægning er angivet i bemærkningerne til lovforslaget; den ligger ganske enkelt i den prisudvikling, vi har haft siden 1938, hvor sukkerprisen, altså prisen på råstoffet for en del af branchens varer, er steget omtrent 3 gange, men heller ikke mere, medens kakaobønnerne, der er råstof for en anden del af branchens varer, er steget omkring 12 gange. Det giver naturligvis en ugunstig stilling for chokoladevarerne, og det er ønskeligt — deri er